WIELKOPOLSKI
URZĄD WOJEWÓDZKI
w Poznaniu

WYDZIAŁ
INFRASTRUKTURY I ROLNICTWA

IR-VIII.021.25.2021.1

Poznań, 2021 -06- 09

SPÓŁDZIELNIA MIESZKANIOWA
im. 23 Lutego w Koziegłowach
Wpl. 2021 -06- 11
L.dz. 2356/21
Do wiadomości .....

Pan
Ryszard Jaroniec
Prezes Zarządu
Spółdzielnia Mieszkaniowa
im. 23 Lutego w Koziegłowach
Osiedle Leśne 18A
62-028 Koziegłowy

odpowiadając na Pana wniosek z dnia 17 maja 2021 r. (znak: F/FM/807/1038/2021), skierowany do Wojewody Wielkopolskiego, dotyczący możliwości wyrównania szkód wyrządzonych przez dziki, przedstawiam poniższe informacje.

Sposób postępowania w incydentalnych przypadkach przebywania zwierząt w mieście, regulują – w sposób ogólny - przepisy ustawy z 8 marca 1990 r. *o samorządzie gminnym*. Zgodnie z art. 7 ust. 1 pkt. 14 ustawy *o samorządzie gminnym*, zadania własne gminy obejmują w szczególności sprawy porządku publicznego i bezpieczeństwa obywateli. Przebywanie dzikich zwierząt w mieście niewątpliwie może powodować naruszenia porządku publicznego oraz zagrożenie bezpieczeństwa obywateli ze względu na możliwość niszczenia przez te zwierzęta mienia, urządzeń produkcyjnych bądź użyteczności publicznej, wtargnięcia na obszar, na którym odbywa się ruch drogowy, lub w skrajnych przypadkach ze względu na możliwość zaatakowania przez nie ludzi i zwierząt gospodarskich i domowych. Wyżej wskazany przepis stanowi podstawę upoważniającą gminę do podejmowania działań mających na celu przywrócenie porządku publicznego lub zapewnienie bezpieczeństwa obywatelom. Mogą one polegać m.in. na schwytaniu zwierzęcia i przewiezieniu go w bezpieczne miejsce, przy czym miejsce docelowego wypuszczenia zwierząt łownych powinno zostać określone, zgodnie z art. 11 ust. 3 *Prawa łowieckiego*.
W związku z powyższym to gmina – działająca poprzez swój organ wykonawczy – jest podmiotem odpowiedzialnym za inicjowanie działań interwencyjnych w sytuacji incydentalnego pojawienia się dzikiego zwierzęcia poza terenem jego naturalnego bytowania (np. na terenie zabudowanym). W konsekwencji to na samorządzie będą ciążyły koszty odłowu, odstrzału i transportu dzikich zwierząt występujących w miastach.

Wyjątek od tej zasady stanowią przesłanki określone w art. 45 ust 3 ustawy *Prawo łowieckie*, który stanowi, iż w przypadku szczególnego zagrożenia w prawidłowym funkcjonowaniu obiektów produkcyjnych i użyteczności publicznej przez zwierzynę, starosta, w porozumieniu z Polskim Związkiem Łowieckim, może wydać decyzję o odłowie, odłowie wraz z uśmierceniem lub odstrzale redukcyjnym zwierzyny. Przepis ten stanowi podstawę

prawną do prowadzenia odłowów i odstrzałów zwierząt poza obwodami łowieckimi, w tym na terenach zurbanizowanych.

Jednocześnie zaznaczam, że zgodnie z art. 50 ustawy *Prawo łowieckie*, Skarb Państwa odpowiada za szkody, o których mowa w art. 46 ust. 1 ustawy, wyrządzone przez zwierzęta łowne objęte całoroczną ochroną tj. dziki, łosie, jelenie, daniele i sarny, na obszarach niewchodzących w skład obwodów łowieckich. Z kolei art. 46 ust. 1 *Prawa łowieckiego* ogranicza szkody łowieckie do szkód w uprawach i płodach rolnych wyrządzonych przez ww. gatunki zwierzyny oraz do szkód wyrządzonych przy wykonywaniu polowania. Ponadto określone w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 49 ustawy zasady szacowania szkód dotyczą upraw i płodów rolnych. Art. 50 jest zatem ściśle związany z uregulowanym w art. 46 tej ustawy pojęciem szkody łowieckiej, co oznacza, że odpowiedzialność Skarbu Państwa na podstawie art. 50 ust. 1b *Prawa łowieckiego* za szkody wyrządzone na terenach niewchodzących w skład obwodów łowieckich ogranicza się jedynie do odpowiedzialności za szkody wyrządzone przez dziki, łosie, jelenie, daniele i sarny w uprawach i płodach rolnych.

Mając na względzie powyższe przepisy oraz miejsce wyrządzonych przez dziki szkód nie można uznać Skarbu Państwa jako podmiotu właściwego do wyrównania szkód.

z-ca Dyrektora Wydziału
Infrastruktury i Rolnictwa
Zbigniew Król